УДК 35: 639.1(477) «18/19»

**Олег Проців**

# Державне управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни

**Анотація**

У статті висвітлено особливості державного регулювання торгівлі продукцією мисливства у Галичині під час Першої світової війни, його соціально-економічний і гуманітарний аспекти. Проаналізовано законодавче забезпечення організації торгівлі дичиною та практику його правозастосування органами державної влади та місцевого самоврядування. Зосереджено увагу на впливі влади на порушників тогочасного законодавства з метою його повного виконання. Висвітлено вартість мисливської продукції, визначеної для її реалізації.

Ключові слова: мисливство, війна, товариство мисливців, Австро-Угорська імперія.

**Influence of the tax policy of the authorities in Galicia in the middle of the 19th - beginning of the 20th centuries on hunting and fishing**

The public authorities of Galicia issued a number of legal acts regulating taxation to regulate the organization of hunting and fishing. The level of taxation of products of hunting and fishing in the realization of game and fish, taxation of hunting and fishing rights, taxation of hunting dog species is covered. A historical analysis of the taxation of hunting and fishing products of Galicia from the fifteenth century was conducted. A comparative analysis of taxes on hunting and domestic animals has been carried out. The law enforcement of the Galician state administration bodies in the implementation of the requirements of the tax legislation is analyzed. The Galician Hunting Society and political institutions' influence on processes that influenced the size of taxation and the practice of law enforcement was illustrated.

Key words: state regulation, trade, taxation, hunting, game, Austro-Hungarian Empire.

## Государственное управление торговлей продукцией охоты во время Первой мировой войны

В статье освещены особенности государственного регулирования охоты в Галичине во время Первой мировой войны в социально-экономическом и гуманитарном аспектах. Проанализированы законодательное обеспечение организации торговли дичью и практику его правоприменения органами государственной власти и местного самоуправления. Сосредоточено на влиянии власти на нарушителей тогдашнего законодательства с целью его полного выполнения. Освещена стоимость охотничьей продукции, определенной для ее реализации.

Ключевые слова: охота, война, общество охотников, Австро-Венгерская империя.

**Постановка проблеми.** Суспільні конфлікти, що переростають у міждержавні воєнні дії, вносять певні корективи у діяльності органів державної влади, визначають особливості державного регулювання соціально-економічних, гуманітарних та політичних суспільних відносин.

**Стан дослідження.** Ця проблематика знайшла своє відображення в періодичній пресі Австро-Угорської імперії, а саме в журналах («Мисливець») «Łowiec», який виходив у Львові як друкований орган Галицького мисливського товариства з 10 січня 1878 року, («Мисливець польський») «Łowiec Polski», що виходив у Варшаві як орган Цісарського товариства правильного полювання Польщі з 1899 року, («Газеті Львівській») «Gazeta lwowska», збірниках законів та розпоряджень Галичини, які регулярно виходили у Львові та Відні, стенографічних звітах Галицького сейму. Серед дослідників які вивчали цю проблематику, слід виокремити Ф. Ружинського, та Е. Шехтеля.

Метою дослідження є аналіз політики Австро-Угорської імперії у сфері державного регулювання торгівлі продукцією мисливства під час Першої світової війни.

З початком суспільних конфліктів, воєн загострюється питання забезпечення населення продуктами харчування. У вирішенні цього питання

зростає регулююча роль органів державної влади. Слід відмітити, що тодішнє населення Галичини споживало порівняно малу кількість м’яса. Всього, за обрахунками тодішніх дослідників, мисливство давало на початку XX століття 10% від спожитого м’яса [1].

Галицьке намісництво регламентувало обіг харчової продукції під час воєнних дій через те, що у період соціальних конфліктів необхідно вживати додаткових дій зі сторони органів влади з метою справедливого їх розподілу між споживачами[2 с. 4], [3 с. 1].

Для забезпечення рівномірного споживання м’ясної продукції Намісництво Галичини обмежило його споживання. Зокрема, Розпорядженням намісника Галичини від 15 травня 1915р L. 8994, виданого на підставі п.1. Розпорядження Міністра внутрішніх справ та Міністерства торгівлі і рільництва (Австрії) від 8 травня 1915 року, було наказано, щоб продаж м’яса та м’ясних виробів відбувався не у всі дні тижня, а лише у неділю, понеділок, середу, четвер і суботу. У вівторок і п’ятницю було заборонено продавати не лише м’ясо, а й  м’ясну їжу у ресторанах та корчмах. За порушення цієї вимоги штраф становив до 5 тис. крон або арешт – до шести місяців. Дане розпорядження було підписане намісником Галичини Коритовським [4 с. 49].

Крім визначення днів продажу дичини врегульовувалась також і її ціна. Зокрема, Розпорядження від 27 жовтня 1916 року L. 3448/XI намісника Галичини – генерала Гіллера, регулювало організацію торгівлі дичиною.  Так, для Королівства Галичини і Лодомерії з Великим Князівством Краківським було доручено утворити єдине бюро щодо закупівлі дичини, яке розташовувалось у Кракові по вул. Ринок 1. Його діяльність поширювалась на всю Галичину. Всі уповноважені до полювання у господарстві, де відстрілювали за мисливський сезон більше 100 зайців, зобов’язані були повідомити бюро, щоб виключно продавати їх через це бюро. Про проведення полювання потрібно було повідомити бюро за десять днів до початку. Крім того, всі уповноважені до полювання повинні були повідомляти бюро про кількість добутої дичини. Встановлювались фіксовані ціни, за якими

викуповувалась дичина: кабан, олень – 2,50 крони за 1 кг, козуля – 3,80 крон за 1 кг, одна голова зайця – 5 крон.

Встановлювалась також максимально допустима вартість дичини, яку продавали на ринках і яка була на 30% вищою, ніж при гуртовій закупівлі у товаровиробників: кабан, олень – 3,50 крони за 1 кг, козуля – 5 крон за 1 кг, за голову зайця –7,50 крони.

Якщо дичину продавали нерозібраною, то кабана та оленя заборонили продавати дорожче за 3,80 крони за 1 кг, козулю – дорожче 5,10 крони, а зайців – більше, ніж за 8 крон. За порушення вимог цього розпорядження державна повітова влада повинна була оштрафувати порушника на 5 тис. крон або арештом на 6 тижнів. Кошти від сплачених штрафів повинні були направлятись у бюджет намісництва Галичини для їх використання на бідних [5 с. 72-75].

Відповідно до Розпорядження намісника Галичини від 4 червня 1917 року № 7055/AD врегульовувалась ціна дичини при її реалізації. Зокрема, при її реалізації ціна не повинна була становити більше, як: груба дичина (олень, кабан) у шкірі – 3 крони та 50 геллерів – за 1 кг. Вартість розібраної дичина коливалась в залежності від категорії м’яса. Так, полядвицю та задню частину дозволяли реалізовувати за ціною не більше, як 6,3 крони, стегно – 5,0 крони, лопатку – 2,10 крони, передню частину – 1,5 крони.

Окремо і більш детально визначалась ціна м’яса козулі. Її якість встановлювалась від ваги туші. Туша козулі вагою до 10 кг вартувала на 10% дешевше, ніж та, яка мала вагу більше 10 кг. Тушу козулі у шкірі вагою нижче 10 кг не дозволяли реалізовувати більше 4 крон за 1 кг. У розібраному вигляді 1 кг задньої частини можна було вторгувати не більше, як 8,30 крони, стегна – 7, лопатки – 3,2 крони, передньої частини – 2 крони.

За тушу козулі вагою вище 10 кг можна було вторгувати не більше, як за 4,60 крони за 1 кг. У розібраному вигляді за 1 кг задньої частини брали не більше, як 8,50 крон, стегна – 7,50, лопатки – 3,50, передньої частини – 2,20.

Аналогічні підходи застосовували щодо регулювання вартості м’яса зайців. Так, вартість зайців при вазі до 3 кг становила 4,60 крони за 1 кг, тоді як вартість одного кілограма зайця більшого за 3 кг становила 5,6 крони. При

реалізації диких кроликів, фазанів та куріпок вартість визначали виключно за одиницю. Так, дикий кролик не повинен був вартувати більше за 2,10 крони за голову, фазан – 5,6 крони, куріпки, які реалізовували до 30 вересня (молоді) – 2 крони, а вже після 1 жовтня, коли підросли – 2,4 крони [6 с. 7].

Також у 1917 році було прийнято Розпорядження «Щодо харчування громадян» від 26 квітня. Воно також врегульовувало максимальну вартість реалізації дичини. Документ містив визначення, що під вартістю дичини потрібно розуміти птахів у пір'ї, а копитні тварини разом із серцем та без рогів. Власників мисливських господарств зобов'язували примусово за визначеними державою цінами реалізовувати певну кількість дичини: якщо у ревірі добували до 50 голів зайців, то жодного; від 51 до 100 голів – 50 %; більше 400 голів – 60%; більше 500 голів – 70%; більше 1000 голів – 80%. З копитної дичини потрібно було примусово продавати кожну другу особину [7 с. 481-483].

Слід відмітити, що для практичної реалізації примусового продажу дичини відповідно до Розпорядження Міністерства внутрішніх справ за погодженням з зацікавленими міністерствами від 4 жовтня 1916 року «Щодо врегулювання торгівлі деякими видами дичини» органи виконавчої влади повинні були організувати бюро з закупівлі дичини, які мали приймати дичину і поставляти відповідно до вимог цього розпорядження. Планувалось організувати бюро, яке повинно було не лише відбирати (направляти) дичину, але й також право полювання. Відповідно до цього Розпорядження здавати туші необхідно було цілими, кошти за перевезення бюро покривало самостійно, а мисливські господарства повинні були у період з 31 жовтня, 30 листопада і 31 грудня повідомляти бюро про кількість запланованого відстрілу. Визначалось, що бюро повинно платити мисливським господарствам за 1 кг оленини 2,20 крони, 1 кг козулі – 3,50 крони, 1 голову зайця – 4,50 крони (у вартість зайця входила і вартість шкірки, яку слід було здавати). Стаття 5 визначала, що за невиконання цього Розпорядження передбачено штраф у 5 тис. крон, або ув'язнення до 6 місяців. Кошти від сплати штрафів повинні були поступати у місцеві органи державної влади та йшли у фонд бідних [8 с. 238].

Через інфляційні процеси відповідно до Розпорядження намісника Галичини від 6 жовтня 1918 року L. 50881/B було відмінене попереднє Розпорядження від 4 червня 1917 року № 7055/AD. Новий документ підвищував максимальні ціни при реалізації дичини.

В середньому на 37 % зросли ціни на грубу дичина (олень, кабан): у шкірі – 4 крони та 80 геллерів – за 1 кг. Вартість розібраної дичина коливалась в залежності від частин м'яса. Так, полядвицю та задню частину дозволяли реалізовувати за ціною не більше 7 крон, лопатку – 2,8 крони, передню частину – 2,2 крони.

Вартість козулі зросла на 40%. Тушу козулі у шкірі вагою нижче 10 кг забороняли реалізовувати дорожче за 5,7 крони за 1 кг. У розібраному вигляді за 1 кг задньої частини можна було взяти не більше 11,4 крони, стегна – 10 крон, лопатки – 3,7 крони, передньої частини – 2,8 крони.

За тушу козулі вагою вище, ніж 10 кг можна було вторгувати не більш як 4,60 крони за 1 кг: у розібраному вигляді за 1 кг задньої частини – 11,8 крон, стегна – 10,5 крон, лопатки – 4 крони, передньої частини – 3 крони. Вартість зайців зросла на 59 % і максимальна вартість зайця при вазі 3 кг не повинна була перевищувати 7,3 крони, а більше за 3 кг – 8,3 крони, дикі кролики зросли в ціні на 76%, а фазани – на 57 % [9 с. 6].

Слід відмітити що, з завершенням воєнних дій Першої світової війни на території Галичини втрачає свою актуальність державне регулювання цін на дичину. На початку 1919 року було відмінене державне регулювання цін на дичину [10 с. 1], воно поступово переходить на рівень місцевого самоврядування. Зокрема, відповідно до Розпорядження гміни міста Львова від 10 червня 1919 року 1 кг дикого кабана не можна було продавати дорожче, ніж – 5 крон. Тоді як 1 кг карпа та щупака – за 24 крони [11 с. 7]. З метою економії фуражу відповідно до Розпорядження управління харчування населення від 13 березня 1917 року «Про обмеження використовувати сіна» заборонялось використовувати сіно для підгодівлі дичини. За невиконання цього розпорядження передбачався штраф у 5 тис. крон або ув'язненням до 6 місяців [12 с. 270]. Дичина займала чільне місце при визначенні величини репарацій.

Так, країни Антанти вимагали від Німеччини відшкодувань за воєнні дії і завдані таким чином збитки їхньому мисливському господарству. Величина позову становила 1200 оленів, 63000 козуль, 660000 зайців, 195 тисяч фазанів, 75000 яєць фазана та 6 мільйонів куріпок. Але німці глузували, що скільки ж то французів має приїхати, щоб відловити 6 мільйонів куріпок [13 с. 4].

Практично аналогічні механізми державного регулювання застосовувались і при продажі риби. Відповідно до вимог Намісника Галичини встановлювались максимально допустимі рівні цін на живу рибу. Зокрема, відповідно до розпорядження міністра рільництва Австрії від 19 жовтня 1916 року про врегулювання торгівлі прісноводними видами риб визначалась ціна реалізації риби. Ціни корелювались від величини партії проданої риби, а саме: чим більша партія тим дешевшою була ціна. Так, при реалізації коропа в кількості більшій п’ятдесяти кілограм потрібно було сплатити максимум 4,30 крон за кілограм, а при партії до 50 кг – 4,50 крони. Вартість лина за 1 центнер при партії до 50 кг становила 430 крон, а понад 50 кг – 405 крон, щуки відповідно 450 та 430 крон.

Також регулювалась вартість риби, яка продавалась на ринках, яка не повинна була перевищувати більш як 15 відсотків від оптової ціни, а саме: короп – 5 крон за 1 кг, лин – 4,80 крон за 1 кг, а щука – 5 крон за 1 кг. Пункт 5 даного розпорядження зобов’язував власника рибного господарства при вилові риби із ставів негайно повідомляти повітову державну владу про кількість виловленої риби з зазначенням виду. Визначалось, що міністр внутрішніх справ був уповноважений вказати керівнику рибальського господарства, кому він повинен продати деяку частину риби за встановленими цим розпорядженням цінами. За невиконання цих вимог передбачалась взагалі безкоштовна конфіскація риби з накладанням штрафу до 5 тис. крон або арешту до 6 тижнів [14 с. 43]. Наступним нормативно-правовим актом, який врегульовував торгівлю рибою, було розпорядження намісника Галичини від 28 листопада 1917р. L/ 30/124/A «У справі врегулювання торгівлі рибою, виловленої у прісних водах», видане на виконання рішення Австрійського уряду від 24 жовтня 1917 року L. 98551. Дане розпорядження врегульовувало не лише

гранично допустиму вартість риби від партії продажі, але й диференціювало вартість риби в залежності від місця реалізації та часу реалізації. Зокрема, при реалізації риби на ринках Львова та Кракова визначалась більша ціна, ніж у інших місцях, а найдорожче дозволялось реалізовувати рибу у квітні, травні, червні, тобто, у період, коли у риби проходить нерест і її не бажано виловлювати. Детальніше граничну вартість риби подано у таблиці

| Вид риби | | За кілограм в кронах | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | від 1 серпня до 15 грудня | Від 16 грудня до 31 січня | В лютому | В березні | В квітні, травні, червні і липні |
| Короп | В Галичині, за винятком міста Львова та Кракова | 8,00 | 8,10 | 8,20 | 8,30 | 8,40 |
| | У Львові та Кракові | 8,20 | 8,30 | 8,40 | 8,50 | 8,60 |
| Лин | В Галичині, за винятком міста Львова та Кракова | 8 | 8,10 | 8,20 | 8,30 | 8,40 |
| | У Львові та Кракові | 8,20 | 8,30 | 8,40 | 8,50 | 8,60 |
| Щупак | В Галичині, за винятком міста Львова та Кракова | 8,80 | 8,90 | 9,00 | 9,10 | 9,20 |
| | У Львові та Кракові | 9,00 | 9,10 | 9,20 | 9,30 | 9,40 |

Також слід відмітити, що через інфляцію Австрійської валюти (крони) була збільшена максимально допустима вартість риби. Зокрема, при реалізації партії риби до 50 кг 1 кг коропа коштував не більш як 7,10 крон, лина – 7,10 крон та щуки 8,40 крон. Дещо меншою була максимальна вартість для риби,

коли її продавали оптом – більше як 50 кг, а саме: короп – 6,90 крон за 1 кг, лина 6,90 крон, та щуки 7,7 крон [4 с. 270-271].

Отже, у частині державного управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни органи державної влади надавали великого значення регулюванню цін на продукти харчування, зокрема й на продукцію мисливства. Встановлено, що основним механізмом для забезпечення населення харчовою продукцією було встановлення максимально допустимого рівня ціни, за якою дозволялась її реалізація. Також на законодавчому рівні застосовували механізм примусової реалізації певної кількості добутої дичини, а з метою відгодівлі свійських тварин забороняли згодовувати фураж дичині.

**Список використаної літератури**

1. Rożyński F., Dr. E. Schechtel Ekonomiczne znaczenie łowiectwa dla naszego kraju. – Warzsawa:Nakładem polskiego towarzystwa łowieckeigo, 1921.

2. Uregulowanie obrotu niektórymi gatunkami dziczyzny. // Gazeta lwowska. – 1917. – № 99. – 1 maja. – S.4.

3. Zmiana dotychczasowej organicyi i zalrresu działania kraj. Urzedu gospodarczego i Sekcyi III. c. k. Namiestnictwa. 26.04.1917 // Gazeta lwowska. – 1917. – № 96. – 27 kwietnia . – S.1.

4. Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem. – Kraków, 1915. – S. 49.

5. Kronika // Łowiec. – 1916. - № 21-22. – S.72-75.

6. Rozporzątlzenie c.k. Namestnika w Galicji z dnia 4 czerwca 1917 7055/AD // Gazeta lwowska. – 1917. – № 136. – 17 czerwca . – S.7.

7. Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskiem. – Lwów, 1917. – S. 481-483.

8. Dziennik ustaw państwa dla królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych. – Wiedeń, 1909. – S.238.

9. Rozporządzenie c· k. Namiestnika w Galicyi z 6 października 1918 L. 50881/B. I. którem wydajesie zarządzenia wykonawcze do rozporządzenia r. k. Urzendu dla wyżywienia ludności z dnia 7 lipca 1918 Dz. u. p. N. 252 w przedmiocie

uregulowania obrotu pewnymi gatunkami zwierzyny. // Gazeta lwowska. – 1918. – № 239. – 20 października. – S.6.
10. Rozporządzenie Wydziału Aprowizacyjnego Komisyi Rządzącej z dnia 12 lutego 1919 r., wydanew porozumieniu z interesowanymi Wydziałami o wprowadzeniu wolnego obrotu pewnymi artykułami na ooszarze działalności K. R. // Gazeta lwowska. – 1919. – № 72. – 28 marca. – S.1.
11. L. M. 38.477/19/XVII. zarząd gminy król. stol. Miasta Lwowa. Taryfa maksymalna cen artykułów żywności oraz wynagrodzenia za robociznę i przewóz w obrębie miasta Lwowa, ważna od 10 cezerwca 1919. // Gazeta lwowska. – 1919. – № 138. – 17 czerwca. – S.7.
12. Dziennik ustaw państwa dla królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych. – Wiedeń, 1917. – S.270.
13. Zwierzyna niemiecka dla ententy. // Gazeta lwowska. – 1921. – № 88. – 19 kwietnia. – S.4.
14. Państwowa taryfa maksymalna i inne przepisy obrotu rybami Rozporządzenie ministra rolnictwa w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami z 19 października 1914 r., dotyczące uregulowania obrotu rybami słodkowodnemi.// Okólnik. – 1917. – № 1. – S.43.

# Розширена анотація українською мовою

## Державне управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни

У мисливському господарстві України існує низка проблем функціонального, інституційного, організаційного спрямування, що негативно впливають на результати його діяльності, знижують рівень ефективності, призводять до збитковості. Зокрема, це – проблеми, пов’язані з торгівлею продукцією мисливства. Це зумовлює й чинне законодавче забезпечення та практика його правозастосування. Вирішення означених проблем потребує наукового підходу для пошуку шляхів удосконалення механізму регулювання мисливства в Україні, методологічних підходів щодо їх реалізації, вивчення,

узагальнення та використання кращого досвіду. Організація правозастосування у мисливському господарстві Галичини досліджуваного періоду служить цінним історичним досвідом для організації мисливства в умовах сучасної України.

Питання державного управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни знайшли своє відображення  в періодичній пресі Австро-Угорської імперії, а саме: в журналах «Мисливець» («Łowiec»), який виходив у Львові як друкований орган Галицького мисливського товариства з 10 січня 1878 року, «Мисливець польський» («Łowiec Polski» ), що виходив у Варшаві як орган Цісарського товариства правильного полювання Польщі з 1899 року, «Газеті Львівській («Gazeta lwowska»), збірниках законів та розпоряджень Галичини, які регулярно виходили у Львові та Відні, стенографічних звітах Галицького сейму. Серед дослідників, які вивчали цю проблематику, слід виокремити Ф. Ружинського та Е. Шехтеля.

З початком суспільних конфліктів, воєн загострюється питання забезпечення населення продуктами харчування. У вирішенні цього питання зростає регулююча роль органів державної влади. Слід відмітити, що тодішнє населення Галичини споживало порівняно малу кількість м’яса. Всього, за обрахунками тодішніх дослідників, мисливство давало на початку XX століття 10% від спожитого м’яса. Тож суспільні конфлікти, що переростали у міждержавні воєнні дії, вносили певні корективи у діяльності органів державної влади, визначали особливості державного регулювання соціально-економічних, гуманітарних та політичних суспільних відносин.

У галузі мисливського господарства визначальне значення мала регламентація обігу харчової продукції, оскільки у період соціальних конфліктів необхідно вживати додаткових заходів зі сторони органів влади з метою справедливого її розподілу між споживачами. Для вирішення цього питання намісництво Галичини обмежило споживання м’яса. Зокрема, Розпорядження намісника Галичини від 15 травня 1915р L. 8994, видане на підставі п.1. Розпорядження Міністра внутрішніх справ та Міністерства торгівлі і рільництва (Австрії) від 8 травня 1915 року, обмежувало дні тижня, в які

дозволялось реалізовувати мисливську продукцію. Крім того, продаж дичини врегульовували також через її ціну. Зокрема, Розпорядження від 27 жовтня 1916 року L. 3448/XI намісника Галичини – генерала Гіллера, регулювало організацію торгівлі дичиною. З цією метою у Королівстві Галичини і Лодомерії з Великим Князівством Краківським, у Кракові було організоване бюро з закупівлі дичини. Головним його завданням була організація централізованої закупівлі та реалізації продукції мисливського господарства за фіксованими цінами: кабан, олень – 2,50 крони за 1 кг, козуля – 3,80 крон за 1 кг, заєць – 5 крон/ шт.

Вартість дичини коливалась в залежності від якості м’яса та якості обробки та ваги туші, часу добування. Важкі особини певного виду дичини реалізовували за вищою ціною, так як їх вгодованість була вищою і вона мала більшу харчову вартість. На порушників вимог законодавства щодо торгівлі дичиною накладався штраф на суму 5 тис. крон або арешт на 6 тижнів. Кошти від сплачених штрафів направляли до бюджету намісництва Галичини для їх використання на бідних.

Встановлено, що у частині державного управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни органи державної влади надавали великого значення регулюванню цін на продукти харчування, зокрема й на продукцію мисливства. Встановлено, що основним механізмом для забезпечення населення харчовою продукцією було встановлення максимально допустимого рівня ціни, за якою дозволяли її реалізацію. Також на законодавчому рівні застосовували механізм примусової реалізації певної кількості добутої дичини, а з метою відгодівлі свійських тварин забороняли згодовувати фураж дичині. З інфляційними процесами, які мали місце у Галичині під час Першої світової війни, проходило здорожчання мисливської продукції.

# Розширена анотація англійською мовою

**Influence of the tax policy of the authorities in Galicia in the middle of the 19th - beginning of the 20th centuries on hunting and fishing**

In the Ukrainian hunting industry there are a number of problems of functional, institutional, organizational orientation, which negatively affect on the results of its activities, reduce the level of efficiency, lead to loss. In particular, they are the problems related to the trade in hunting products. This is determined by the current legislative provision and the practice of its enforcement. Solving these problems requires a scientific approach to find ways to improve the mechanism of hunting regulation in Ukraine, methodological approaches to their implementation, studying, generalization and use of the best practices. The organization of law enforcement in the hunting economy of Galicia during the studied period is a valuable historical experience for the organization of hunting in the conditions of modern Ukraine.

The issues of state management of trade in hunting products during the First World War have been reflected in the periodical press of the Austro-Hungarian Empire, namely: in the magazines "Hunter" (Łowiec), which was published in Lviv as a print body of the Galician Hunting Society since January 10, 1878; the "Polish Hunter" ("Łowiec Polski"), which was published in Warsaw as the body of the Tisar Society for the correct hunting of Poland since 1899; "Lviv Newspaper" ("Gazeta lvowska"), the collections of laws and orders of Galicia which regularly went out in Lviv and Vienna, verbatim records of Galician Diet. Among the researchers who studied this problem should be F. Ruzhinsky and E. Shehtel.

In the field of hunting, the regulation of the circulation of food products was crucial, since in the period of social conflicts it is necessary to take additional measures from the side of the authorities in order to equitably distribute it among consumers. In order to address this issue, Galicia's municipality restricted the consumption of meat. In particular, the Decree of the governor of Galicia from May 15, 1915, L. 8994, issued on the basis of point 1 of The Order of the Minister for the Interior and the Ministry of Trade and Farming (Austria) of May 8, 1915, it limited the days of the week in which hunting products were allowed to sell. In addition, the sale of wildlife was regulated also because of its price. In particular, the Order of October 27, 1916, L. 3448 / XI, governor of Galicia, General Giller, it regulated the

organization of the trade in game. For this purpose, in the Kingdom of Galicia and Lodomeria with the Grand Duchy of Cracow, the office for purchase of game was organized in Cracow. Its main task was to organize the centralized purchase and sale of hunting production at fixed prices: boar, deer - 2.50 crowns per 1 kg, roe - 3.80 crowns per 1 kg, hares - 5 crowns / pc.

With the beginning of social conflicts and wars are exacerbated by the issue of providing food to the population. In resolving this issue, the regulatory role of public authorities grows. It should be noted that then Galician population consumed a relatively small amount of meat. In total, according to calculations of then researchers, hunting gave 10% of consumed meat in the early twentieth century. Thus, social conflicts that developed into intergovernmental military actions introduced some adjustments in the activities of state authorities, determined the peculiarities of state regulation of socio-economic, humanitarian and political social relations.

The cost of the game varied depending on the quality of the meat and the quality of the treatment and the weight of the carcass, the extraction time. Severe individuals of a certain type of game were sold at a higher price, since their fatness was higher and it had a higher nutritional value. Violators of the requirements of the legislation on the trafficking in the game imposed a fine of 5 thousand crowns or arrest for 6 weeks. Funds from paid fines were sent to the budget of the governorate of Galicia for their use on the poor people.

It was established that in the part of state management of trade in hunting products during the First World War, state authorities attached great importance to the regulation of food prices, in particular, for hunting products. It was established that the main mechanism for providing food products to the population was to establish a maximum permissible price level which permitted its implementation. Also, at the legislative level, a mechanism was used to forcible the implementation of a certain amount of game, and in order to fattening domestic animals, it was forbidden to feed fodder to the game. With the inflationary processes that took place in Galicia during the First World War, there was a rise in the cost of hunting products.

Проців О.Р.  Державне управління торгівлею продукцією мисливства під час Першої світової війни // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України : зб. наук. пр. — № 6. — 2017. – С. 167-172.